

**КОРИШЋЕЊЕ ДОКАЗА ПРИКУПЉЕНИХ И ИЗВЕДЕНИХ ОД
СТРАНЕ МКТЈ (Члан 14а Закона о организацији и надлежности државних органа
у поступку за ратне злочине)**

Докази прикупљени и изведени од стране МКТЈ могу се након уступања користити као докази у кривичном поступку пред домаћим судом, под условом да су прикупљени или изведени на начин предвиђен Статутом и Правилником о поступку и доказима МКТЈ, при чему се постојање или непостојање чињеница које се доказују тим доказима цени у складу са чланом 18. ЗКП.

Из образложења:

У жалби браниоца окривљеног истиче се и то да се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се не може засновати. Бранилац окривљеног истичући овај жалбени разлог наводи да су у првостепеном поступку коришћени искази сведока који су саслушавани пред Хашким истражитељима, при чему, Суд није учинио оно на шта га обавезује ЗКП у ситуацији када сведоци држављани Србије, који имају пребивалиште на територији Србије одбијају да сведоче пред судом. Међутим, Веће овога суда сматра да првостепени суд није начинио наведену повреду поступка користећи овако прибављене доказе. Ово стога што је одредбом члана 14а Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, а на шта се првостепени суд и позива на страници 74. пресуде, предвиђено да Тужилац за ратне злочине може предузети кривично гоњење на основу података и доказа прикупљених од стране тужиоца МКТЈ, те да су докази прикупљени и изведени од стране МКТЈ могу након уступања користити као докази у кривичном поступку пред домаћим судом, под условом да су прикупљени или изведени на начин предвиђен Статутом и Правилником о поступку и доказима МКТЈ, док се постојање или непостојање чињеница које се доказују тим доказима цени у складу са чланом 18. ЗКП-а. Стога је Веће овога суда, супротно наводима у жалби браниоца, мишљења да су овако прикупљени докази могли бити коришћени у првостепеном поступку и приликом доношења одлуке првостепеног суда.

(Пресуда Апелационог суда у Београду - Већа за ратне злочине Кж1 По2 4/10)

Аутори сентенце: др Миодраг Мајић, руководилац судске праксе у Одељењу за Ратне злочине и Росанда Цеврдановић - Савковић, виши судијски сарадник